

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Nadejda Toma, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2020, declarat de avocata Galina Reșulschi în numele inculpatului

Pîrvu Eduard xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.05.2020 - 27.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.07.2020 - 26.10.2020,</i>
	<i>11.01.2021 - 26.04.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 27 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Pîrvu Eduard a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 5 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului costul expertizei judiciare în sumă de 1680,00 lei.

Cererea acuzatorului de stat privind trecerea în beneficiul statului a sumei în mărime de 28.000 lei, primiți în urma realizării achiziției de droguri, a fost admisă.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Pîrvu E., acționând prin înțelegere prealabilă și împreună cu o altă persoană față de care cauza penală a fost disjunctă, urmărind scopul obținerii profitului în urma punerii în circulație ilegală a drogurilor, pe parcursul anilor 2019-2020, în circumstanțe necunoscute a intrat în posesia ilegală

a drogurilor în proporții mari sub forma de marihuana, pe care le-a păstrat în scopul înstrăinării terțelor persoane, iar la 05.03.2020, aproximativ orele 11:20, aflându-se la o stație PECO nefuncțională din marginea s. Xxxx, r-nul xxxx, împreună cu Cantea T., i-au înstrăinat investigatorului sub acoperire, contra sumei de 45 000 lei, două pachete din polimer, învelite cu banda adezivă de culoarea cafenie, în care, potrivit raportului de expertiză Chimică nr. xxxx din 20.03.2020 se afla masa vegetală uscată, de culoare verde-cafenie cu masa de 422.9 grame, care reprezintă marihuana și se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri. Potrivit Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu ulterioarele modificări, cantitatea de 422.9 grame de marihuana (uscată) constituie droguri în proporții mari. Ulterior, la aceeași dată, orele 12:50, din automobilul de model "Volkswagen" cu n/î XXXX, aflat în posesia lui Pîrvu E., care a fost stopat de către colaboratorii de poliție la ieșirea din mun. Cahul, direcția spre Chișinău, au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 13 000 lei, o parte din banii pe care i-a primit în cadrul vânzării drogurilor investigatorului sub acoperire la aceeași dată, precum și drogurile indicate supra. Totodată, în cadrul percheziției domiciliului lui Cantea Tudor, realizată la aceeași dată, orele 14:00 din mun. xxxx, str. xxxx, au fost depistate mijloace bănești în suma de 15 800 lei, o parte din banii pe care i-a primit în cadrul vânzării drogurilor investigatorului sub acoperire la aceeași dată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, prin păstrarea ilegală în scop de înstrăinare a drogurilor, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari, de către mai multe persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 ani până la 5 ani, dar a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, concluzionând că reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 5 ani.

Totodată, instanța a statuat că, potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Astfel, cheltuielile suportate pentru desfășurarea procesului penal legate de administrarea probatoriului urmează a fi puse în sarcina inculpatului, pe motiv că probarea vinovăției acestuia a necesitat antrenarea unor resurse financiare și umane din partea statului, care nu aveau să fie cheltuite în cazul în care inculpatul nu comitea faptele prejudiciabile imputate.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Timofei Osadenco, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 4 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, instanța de fond incorect a apreciat infracțiunea imputată inculpatului ca faptă cu un grad de pericol redus. Or, infracțiunea incriminată aduce atingere unor valori importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar asemenea fapte, neurmăte de o ripostă fermă a societății, ar întreține climatul infracțional și ar crea făptuitorului impresia că poate persista în sfidarea legii, ar echivala cu încurajarea tacită a acestuia și la săvârșirea unor fapte similare.

3.1. Avocata Galina Reșulschi, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 1600 lei și a sumei de 13.000 lei primiți de inculpat în urma realizării drogurilor.

Apelanta a invocat că, potrivit art. 229 Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.

La caz, instanța, încasând cheltuielile de judecată nu a ținut cont de situația financiară a inculpatului, care are copii minori la întreținere.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2020, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Pîrvu Eduard, recunoscut vinovat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată parțial, urmând ca termenul de 1 an 6 luni să-1 execute în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive din 05.03.2020 până la 27.06.2020., după care executarea termenului rămas de 1 an 6 luni, este fost suspendat condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani,

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a acordat eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, iar, aplicând art. 90 Cod penal, nu a luat în considerație rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, **care a organizat, practic, vânzarea drogurilor, a identificat cumpărătorii mariguanei, i-a adus pe ultimii din Chișinău în s. Xxxx, r-nul xxxx, cu mașina aflată în posesia sa,** a participat la punerea în circulație a drogurilor, săvârșind o infracțiune gravă.

Totodată, instanța nu a luat în considerație atitudinea lui Pîrvu E. față de învinuirea adusă, comportamentul acestuia la săvârșirea infracțiunii și după săvârșirea acesteia, **aportului fiecărui figurant în parte,** circumstanțele date au denotat că, situațiile inculpaților care au comis prezenta faptă, nu pot fi egale, cu atât mai mult

că Pîrvu E., *nu a manifestat la stadia de urmărire penală o căință sinceră, nu a conlucrat cu organul de urmărire penală*, dar a primit o pedeapsa mai blândă, decât complicele acestuia.

Astfel, la stabilirea pedepsei, se pune accent pe personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, fapt confirmat prin revendicarea eliberată pe numele acestuia, că nu este angajat în câmpul muncii, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că infracțiunea face parte din cele grave, că acesta a recunoscut integral vina și se căiește de cele săvârșite, vârsta lui, urmând a-i stabili pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 4 ani, iar, în conformitate cu art. 90¹ Cod penal, cu suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii, urmând ca termenul de 1 an și 6 luni să-l execute în penitenciar, după care executarea termenului rămas al pedepsei de 1 an și 6 luni, va fi suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani.

În același timp, procurorul a solicitat încasarea în beneficiul statului de la inculpat a sumei de 1680 lei, pentru efectuarea expertizei, însă la dosar nu se regăsesc probe că a fost achitată suma solicitată, de către cine anume, deci nu a fost confirmat că aceste cheltuieli ar fi fost suportate de cineva, dar se solicită încasarea sumei date în beneficiul statului. Astfel, nefiind prezentate acte contabile, care ar demonstra suportarea cheltuielilor judiciare invocate, eronat a conchis prima instanță că cererea acuzatorului cu privire la încasarea sumei de 1680 lei este întemeiată, deci, incorect s-a hotărât încasarea sumei date de la inculpat.

5. Avocata Galina Reșulschi a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, cauza penală s-a examinat potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, unde inculpatul a recunoscut fapta, deși nu este indicată ca o condiție obligatorie recunoașterea faptei chiar la etapa urmăririi penale.

Conform art. 64 alin. (10) Cod de procedură penală, bănuitul are dreptul să facă declarații sau să refuze de a le face.

Astfel, reieșind din personalitatea inculpatului, nefiind anterior judecat, are la întreținere un copil minor, concubinează, și-a recunoscut vina, se căiește de cele comise, cauza s-a examinat în baza probelor administrat de organul de urmărire penală, corectarea lui este posibilă fără privarea de libertate.

Instanța de apel nu a argumentat soluția sa, s-a limitat doar la fraza că în privința inculpatului nu puteau fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei, nu au fost argumentate.

Mai mult, inculpatul și Cantea T., fiind proprietarul substanțelor narcotice, practic sunt pe aceeași poziție, au solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, dar fiindu-le stabilite pedepse diferite.

Totodată, lui Cantea T. i-a fost stabilită o pedeapsă mai blândă, fiind suspendată executarea pedepsei, decât lui Pîrvu E., situație care este contrară prevederilor art. 9 Cod de procedură penală, ori, toți sunt egali în fața legii.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi

admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 7, 61, 75 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel, deoarece, conform deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) constatând în descriptiv că inculpatul: **„a organizat, practic, vânzarea drogurilor, a identificat cumpărătorii marihuanei, i-a adus pe ultimii din Chișinău în s. Xxx, r-nul xxx, cu mașina aflată în posesia sa, a participat la...”**, a depășit limitele învinuirii formulate ultimului, ori, asemenea circumstanțe de drept și de fapt nu i-au fost incriminate prin rechizitoriu (*f.d. 222*);

b) potrivit art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații, acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă

împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

Deci, argumentul instanței că inculpatul: **"nu a manifestat la stadia de urmărire penală o căință sinceră, nu a conlucrat cu organul de urmărire penală..."**, este absolut neîntemeiat. Ori, această circumstanță constituie un drept legal al inculpatului și nu face parte din categoria celor agravante, prevăzute în art. 77 Cod penal.

Mai mult, și în rechizitoriu este indicat că: *„circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal în răspunderea învinuitului – nu s-au stabilit”* (f.d. 222), iar potrivit jurisprudenței naționale, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, pct. 6.*).

Împrejurările enunțate relevă, astfel, că instanța de apel nu a judecat cauza în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre în latura pedepsei care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, aplicând inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, că apelul procurorului a fost greșit admis în aspectul vizat, și că recursul ordinar este întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei contestate în latura pedepsei, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe în aspectul vizat.

În rest, decizia atacată urmează a fi menținută.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată în latura pedepsei, iar potrivit sentinței inculpatul a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, ultimul nu are temei legal de a fi deținut în continuare în Penitenciar, urmând a fi eliberat, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești (*pct. I. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Galina Reșulschi, casează decizia Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2020 în partea privind: *„În conformitate cu art. 90¹ Cod penal, se dispune suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii aplicate lui Pîrvu Eduard, urmând ca termenul de 01 (un) an și 06 (șase) luni, din pedeapsa stabilită, să-l execute în penitenciar de tip semiînchis, după care executarea termenului rămas al pedepsei de 01 (un) an și 06 (șase) luni, va fi suspendată condiționat, cu stabilirea lui Pîrvu Eduard unui termen de probațiune pe o perioadă de 03 (trei) ani. Executarea pedepsei stabilite lui Pîrvu Eduard, cu închisoare, se va calcula din momentul reținerii lui. 18 În termenul executat al pedepsei stabilite lui Pîrvu Eduard, se*

include perioada aflării inculpatului Pîrvu Eduard în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, din 05.03.2020 până la 27.06.2020, inclusiv”.

Menține sentința Judecătoriei Cahul din 27 iunie 2020, conform cărei în temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Pîrvu Eduard pentru o perioadă de probațiune de 5 ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Pîrvu Eduard xxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 21 mai 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico